सख्यात्ते मा योषम्। सख्यान्मे मा योष्टा" इति। 'सप्तपदाः' त्वया सह सञ्चारवन्ति सप्तसङ्ख्यानि पदानि येषामस्माकं ते वयं, भवत्'सखायः', 'अभूम' सम्पन्नाः, 'ते' त्वदीयं, 'सख्यं', 'गमेयं' प्राप्नुयां। 'ते' त्वदीयात्, 'सख्यात्', 'मा योषं' अहं पृथग्भूतो माभूवं। 'मे' मदीयात्, 'सख्यात्', 'मा योष्टाः' त्वमपि पृथग्भूतो माभूवः॥

(१२) यदुक्तं सूत्रकारेण, 'सर्व्वासु सुब्रह्मण्यासु सुब्रह्मण्यमन्वारभ्य यजमानो जपति' इति। तत्र मन्त्रमाह। "सासि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते पृथिवी पादः। सासि सुब्रह्मण्ये तस्यास्तेऽन्तरिक्षं पादः। सासि सुब्रह्मण्ये तस्यास्ते द्यौः पादः। सासि सुब्रह्मण्ये तस्यास्ते दिशः पादः॥१२॥ परोरजास्ते पञ्चमः पादः। सा न इषमूर्जं धुक्ष्व। तेज इन्द्रियम्। ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यम्" इति। हे 'सुब्रह्मण्याख्ये', देवते त्वं 'सा' प्रसिद्धा, 'असि'। 'तस्याः' प्रसिद्धायास्तव, 'पृथिवी', एकः 'पादः'। एवमुत्तरत्रापि योज्यं। रजसः पुरस्तात् वर्त्तमानः सात्त्विक आदित्यः 'परोरजाः', तथाविधपञ्चपादयुक्तः त्वं 'नः' अस्माकम्, 'इषं' अन्नम्, 'ऊर्जं' रसं, 'धुक्ष्व' सम्पादय। तथा 'तेज' आदिकं च सम्पादय॥

(१३) अथ सौमिक्या वेदेर्विमाने मन्त्रमाह। "विमिमे त्वा पयस्वतीम्। देवानां धेनुꣳ सुदुघामनपस्फुरन्तो। इन्द्र सोमं पिबतु। क्षेमो अस्तु नः" इति। हे वेदे 'त्वां', 'विमिमे' विशेषेण मितोकरोमि, इयती वेदिरिति निश्चिनोमि। कीदृशीं,